

**SOPIMUS
SUOMEN TASAVALLAN JA PORTUGALIN TASAVALLAN VÄLILLÄ
TULOVEROJA KOSKEVAN KAKSINKERTAISEN VEROTUKSEN
VÄLTÄMISEKSI JA VERON KIERTÄMISEN ESTÄMISEKSI**

Suomen tasavalta ja Portugalin tasavalta,

jotka haluavat tehdä sopimuksen tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi,

ovat sopineet seuraavasta:

I LUKU SOPIMUKSEN SOVELTAMISALA

1 artikla

Sopimuksen piiriin kuuluvat henkilöt

Tätä sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka asuvat sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.

2 artikla

Sopimuksen piiriin kuuluvat verot

1. Tätä sopimusta sovelletaan sopimusvaltion tai sen valtiollisten tai hallinnollisten osien tai sen paikallisviranomaisten lukuun määrättäviin tuloveroihin niiden kantotavasta riippumatta.

2. Tulon perusteella suoritettavina veroina pidetään kaikkia kokonaistulon taikka tulon osan perusteella suoritettavia veroja, niihin luettuina irtaimen tai kiinteän omaisuuden luovutuksesta saadun voiton perusteella suoritettavat verot sekä arvonnousun perusteella suoritettavat verot.

3. Tällä hetkellä olemassa olevat verot, joihin tätä sopimusta sovelletaan, ovat erityisesti:

a) Portugalissa:

- 1) luonnollisten henkilöiden tulovero (Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares – IRS);
- 2) yhteisöjen tulovero (Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Colectivas – IRC); ja
- 3) yhteisöjen tuloveron lisäverot (derramas);

(jäljempänä "Portugalin vero");

b) Suomessa:

- 1) valtion tuloverot;
- 2) yhteisöjen tuloverot;
- 3) kunnallisvero;
- 4) kirkollisvero;
- 5) korkotulon lähdevero; ja
- 6) rajoitetusti verovelvollisen lähdevero;

(jäljempänä "Suomen vero").

4. Sopimusta sovelletaan myös kaikkiin samanlaisiin tai pääasiallisesti samanluonteisiin veroihin, joita on sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen suoritettava tällä hetkellä olemassa olevien verojen ohella tai asemesta. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava toisilleen verolainsäädäntöönsä tehdyistä merkittävistä muutoksista.

II LUKU MÄÄRITELMÄT

3 artikla

Yleiset määritelmät

1. Jollei asiayhteydestä muuta johdu, tätä sopimusta sovellettaessa:
  - a) "Portugali" tarkoittaa Portugalin tasavaltaa ja maantieteellisessä merkityksessä käytettynä käsittää Portugalin tasavallan alueen kansainvälisen oikeuden ja Portugalin lainsäädännön mukaisesti;
  - b) "Suomi" tarkoittaa Suomen tasavaltaa ja, maantieteellisessä merkityksessä käytettynä, Suomen tasavallan aluetta ja Suomen tasavallan aluevesiin rajoittuvia alueita, joilla Suomi lainsäädäntönsä mukaan ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti saa käyttää oikeuksiaan merenpohjan ja sen sisustan sekä niiden yläpuolella olevien vesien luonnonvarojen tutkimiseen ja hyväksikäyttöön;
  - c) "sopimusvaltio" ja "toinen sopimusvaltio" tarkoittaa Portugalia tai Suomea sen mukaan kuin asiayhteys edellyttää;
  - d) "vero" tarkoittaa Portugalin veroa tai Suomen veroa sen mukaan kuin asiayhteys edellyttää;
  - e) "henkilö" käsittää luonnollisen henkilön, yhtiön ja muun yhteenliittymän;
  - f) "yhtiö" tarkoittaa oikeushenkilöä tai muuta, jota verotuksessa käsitellään oikeushenkilönä;
  - e) sanontaa "yritys" sovelletaan kaikkien liiketoiminnan harjoittamiseen;
  - g) "sopimusvaltiossa oleva yritys" ja "toisessa sopimusvaltiossa oleva yritys" tarkoittavat yritystä, jota sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa, ja vastaavasti yritystä, jota toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa;
  - h) "kansainvälinen liikenne" tarkoittaa kuljetusta laivalla tai ilma-aluksella, jota sopimusvaltiossa oleva yritys käyttää, paitsi milloin laivaa tai ilma-alusta käytetään ainoastaan toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä;
  - i) "toimivaltainen viranomainen" tarkoittaa:
    - 1) Portugalissa: the Minister of Finance, the Director General of the Tax and Customs Authority tai niiden valtuuttama edustaja;

2) Suomessa: valtiovarainministeriötä, sen valtuuttamaa edustajaa tai sitä viranomaista, jonka valtiovarainministeriö määrää toimivaltaiseksi viranomaiseksi;

j) "kansalainen" tarkoittaa sopimusvaltion osalta:

1) luonnollista henkilöä, jolla on tämän sopimusvaltion kansalaisuus; ja

2) oikeushenkilöä, yhtymää tai muuta yhteenliittymää, joka on muodostettu tässä sopimusvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaan;

k) sanonta "liiketoiminta" käsittää vapaan ammatin ja muun itsenäisen toiminnan harjoittamisen.

2. Kun sopimusvaltio jonakin ajankohtana soveltaa sopimusta, katsotaan, jollei asiayhteydestä muuta johdu, jokaisella sanonnalla, jota ei ole sopimuksessa määritelty, olevan se merkitys, joka sillä tänä ajankohtana on tämän valtion niitä veroja koskevan lainsäädännön mukaan, joihin sopimusta sovelletaan, ja tässä valtiossa sovellettavan verolainsäädännön mukaisella merkityksellä on etusija sanonnalle tämän valtion muussa lainsäädännössä annettuun merkitykseen nähden.

4 artikla

Sopimusvaltiossa asuva henkilö

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "sopimusvaltiossa asuva henkilö" tarkoitetaan henkilöä, joka tämän valtion lainsäädännön mukaan on siellä verovelvollinen domisiilin, asumisen, liikkeen johtopaikan, perustamispaikan tai muun sellaisen seikan perusteella, ja sanonta käsittää myös tämän valtion ja sen valtiollisen tai hallinnollisen osan tai julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen. Sanonta ei kuitenkaan käsitä henkilöä, joka on tässä valtiossa verovelvollinen vain tässä valtiossa olevista lähteistä saadun tulon perusteella.

2. Milloin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu kummassakin sopimusvaltiossa, hänen asemansa määritetään seuraavasti:

- a) hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa hänen käytettävänä on vakinainen asunto; jos hänen käytettävänä on vakinainen asunto molemmissa valtioissa, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, johon hänen henkilökohtaiset ja taloudelliset suhteensa ovat kiinteämmät (elinetujen keskus);
- b) jos ei voida ratkaista, kummassa valtiossa hänen elinetsijensä keskus on, tai jos hänen käytettävänä ei ole vakinaista asuntoa kummassakaan valtiossa, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa hän oleskelee pysyvästi;
- c) jos hän oleskelee pysyvästi kummassakin valtiossa tai ei oleskele pysyvästi kummassakaan niistä, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jonka kansalainen hän on;
- d) jos hän on kummankin valtion kansalainen tai hän ei ole kummankaan valtion kansalainen, sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ratkaistava asia keskinäisin sopimuksin.

3. Milloin muu kuin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu kummassakin sopimusvaltiossa, sen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa sen tosiasiallisen johdon sijaintipaikka on.

5 artikla
Kiinteä toimipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "kiinteä toimipaikka" tarkoitetaan kiinteää liikepaikkaa, josta yrityksen toimintaa kokonaan tai osaksi harjoitetaan.

2. Sanonta "kiinteä toimipaikka" käsittää erityisesti:

- a) johdon sijaintipaikan;
- b) sivuliikkeen;
- c) toimiston;
- d) tehtaan;
- e) työpajan; ja
- f) kaivoksen, öljy- tai kaasulähteen, louhoksen tai muun paikan, josta luonnonvaroja otetaan.

3. Paikka, jossa harjoitetaan rakennus- tai asennustoimintaa, muodostaa kiinteän toimipaikan vain, jos toiminta kestää yli kahdentoista kuukauden ajan.

4. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä sanonnan "kiinteä toimipaikka" ei katsota käsittävän:

- a) järjestelyjä, jotka on tarkoitettu ainoastaan yritykselle kuuluvien tavaroiden varastoinnista, näytteillä pitämisestä tai luovuttamista varten;
- b) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämisestä ainoastaan varastoinnista, näytteillä pitämisestä tai luovuttamista varten;
- c) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämisestä ainoastaan toisen yrityksen toimesta tapahtuvaa muokkaamista tai jalostamista varten;
- d) kiinteän liikepaikan pitämisestä ainoastaan tavaroiden ostamiseksi tai tietojen keräämiseksi yritykselle;
- e) kiinteän liikepaikan pitämisestä ainoastaan muun luonteeltaan valmistelevan tai avustavan toiminnan harjoittamiseksi yritykselle;
- f) kiinteän liikepaikan pitämisestä ainoastaan a)-e) kohdassa mainittujen toimintojen yhdistämiseksi, edellyttäen, että koko se kiinteästä liikepaikasta harjoitettava toiminta, joka perustuu tähän yhdistämiseen, on luonteeltaan valmistelevaa tai avustavaa.

5. Jos henkilö, joka ei ole sellainen itsenäinen edustaja, johon 6 kappaletta sovelletaan, toimii yrityksen puolesta ja hänellä on sopimusvaltiossa valtuus tehdä sopimuksia yrityksen nimissä ja hän valtuutetaan siellä tavanomaisesti käyttäen, tällä yrityksellä katsotaan 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä olevan kiinteä toimipaikka tässä valtiossa jokaisen toiminnan osalta, jota tämä henkilö harjoittaa yrityksen lukuun. Tätä ei kuitenkaan noudateta, jos tämän henkilön toiminta rajoittuu sellaiseen, joka mainitaan 4 kappaleessa ja joka, jos sitä harjoitettaisiin kiinteästä liikepaikasta, ei tekisi tästä kiinteästä liikepaikasta kiinteää toimipaikkaa kappaleen määräysten mukaan.
6. Yrityksellä ei katsota olevan kiinteää toimipaikkaa sopimusvaltiossa pelkästään sen vuoksi, että yritys harjoittaa liiketoimintaa siinä valtiossa välittäjän, komissionäärin tai muun itsenäisen edustajan välityksellä, edellyttäen, että tämä henkilö toimii säännönmukaisen liiketoimintansa rajoissa.
7. Se seikka, että sopimusvaltiossa asuvalla yhtiöllä on määräämisvalta yhtiössä – tai siinä on määräämisvalta yhtiöllä – joka asuu toisessa sopimusvaltiossa tai harjoittaa liiketoimintaa tässä toisessa valtiossa (joko kiinteästä toimipaikasta tai muuten), ei itsestään tee kumpapaakaan yhtiötä toisen kiinteäksi toimipaikaksi.

III LUKU TULON VEROTTAMINEN

6 artikla

Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta (siihen luettuna maataloudesta tai metsätaloudesta saatu tulo), voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.
2. Sanonnalla "kiinteä omaisuus" on sen sopimusvaltion lainsäädännön mukainen merkitys, jossa omaisuus sijaitsee. Sanonta käsittää kuitenkin aina rakennukset, kiinteän omaisuuden tarpeiston, maataloudessa ja metsätaloudessa käytetyn elävän ja elottoman irtaimiston, oikeudet, joihin sovelletaan yksityisoikeuden kiinteää omaisuutta koskevia määräyksiä, kiinteän omaisuuden käyttöoikeuden sekä oikeudet määrältään muuttuviin tai kiinteisiin korvauksiin, jotka saadaan kivennäsesiintymien, lähteiden ja muiden luonnonvarojen hyväksikäytöstä tai oikeudesta niiden hyväksikäyttöön; laivoja, veneitä ja ilma-aluksia ei pidetä kiinteänä omaisuutena.
3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan tuloon, joka saadaan kiinteän omaisuuden välittömästä käytöstä, vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä.
4. Tämän artiklan 1 ja 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös yrityksen kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon.
5. Jos osakkeiden tai muiden yhtiöoikeuksien omistus oikeuttaa tällaisten osakkeiden tai yhtiöoikeuksien omistajan hallitsemaan yhtiölle kuuluvaa kiinteää omaisuutta, voidaan tulosta, joka saadaan tällaisen hallintaoikeuden välittömästä käytöstä, vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on.
6. Edellä olevia määräyksiä sovelletaan myös tuloon irtaimesta omaisuudesta tai tuloon, joka saadaan palveluista, jotka liittyvät kiinteän omaisuuden käyttöön tai käyttöoi-

keuteen, ja jotka molemmat rinnastetaan kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon sen sopimusvaltion verolainsäädännön mukaan, jossa omaisuus sijaitsee.

7 artikla

Liiketulo

1. Sopimusvaltiossa olevan yrityksen saamasta tulosta verotetaan vain siinä valtiossa, paitsi jos yritys harjoittaa liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta. Jos yritys harjoittaa liiketoimintaa sanotulla tavalla, voidaan toisessa valtiossa verottaa yrityksen saamasta tulosta, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi.
2. Jos sopimusvaltiossa oleva yritys harjoittaa liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, luetaan, jollei 3 kappaleen määräyksistä muuta johdu, kummassakin sopimusvaltiossa kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi se tulo, jonka toimipaikan olisi voitu olettaa tuottavan, jos se olisi ollut erillinen yritys, joka harjoittaa samaa tai samanluonteista toimintaa samojen tai samanluonteisten edellytysten vallitessa ja itsenäisesti päättää liiketoimista sen yrityksen kanssa, jonka kiinteä toimipaikka se on.
3. Kiinteän toimipaikan tuloa määrättäessä on vähennykseksi hyväksyttävä kiinteästä toimipaikasta johtuneet menot, niihin luettuina yrityksen johtamisesta ja yleisestä hallinnosta johtuneet menot, riippumatta siitä, ovatko ne syntyneet siinä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka on, vai muualla.
4. Tuloa ei lueta kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi pelkästään sen perusteella, että kiinteä toimipaikka ostaa tavaroita yrityksen lukuun.
5. Sovellettaessa edellä olevia kappaleita on kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo vuodesta toiseen määrättävä samaa menetelmää noudattaen, jollei pätevistä ja riittävistä syistä muuta johdu.
6. Milloin liiketuloon sisältyy tuloa, jota käsitellään erikseen tämän sopimuksen muissa artikloissa, tämän artiklan määräykset eivät vaikuta näiden artiklojen määräyksiin.

8 artikla

Merenkulku ja ilmakuljetus

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa laivan tai ilma-aluksen käytöstä kansainväliseen liikenteeseen, verotetaan vain tässä valtiossa.
2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös tuloon, joka saadaan osallistumisesta pooliin, yhteiseen liiketoimintaan tai kansainväliseen kuljetusjärjestöön.

9 artikla

Etuyhteydessä keskenään olevat yritykset

1. Milloin
  - a) sopimusvaltiossa oleva yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa osan sen pääomasta, taikka

- b) samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat sekä sopimusvaltiossa olevan yrityksen että toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistavat osan niiden pääomasta,

ja jos jommassakummassa tapauksessa yritysten välillä kauppaa- tai rahoitussuhteissa sovitetaan ehdoista tai määrätään ehtoja, jotka poikkeavat siitä, mistä riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, voidaan kaikki tulo, joka ilman näitä ehtoja olisi kertynyt toiselle näistä yrityksistä, mutta näiden ehtojen vuoksi ei ole kertynyt yritykselle, lukea tämän yrityksen tuloon ja verottaa siitä tämän mukaisesti.

2. Milloin sopimusvaltio tässä valtiossa olevan yrityksen tuloon lukee – ja tämän mukaisesti verottaa – tulo, josta toisessa sopimusvaltiossa olevaa yritystä on verotettu tässä toisessa valtiossa, ja siten mukaan luettu tulo on tuloa, joka olisi kertynyt ensiksi mainitussa valtiossa olevalle yritykselle, jos yritysten välillä sovitut ehdot olisivat olleet sellaisia, joista riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, tämän toisen valtion on, jos se on yhtä mieltä siitä, että ensiksi mainitun valtion tekemä oikaisu on sekä periaatteessa että määrältään oikeutettu, asianmukaisesti oikaistava tästä tulosta siellä määrätyn veron määrä. Tällaista oikaisua tehtäessä on otettava huomioon tämän sopimuksen muut määräykset, ja sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa neuvoteltava keskenään.

10 artikla *Osinko*

1. Osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.
2. Osingosta voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos osinkoetuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, näin määrätty vero ei saa olla suurempi kuin:
  - a) 5 prosenttia osingon kokonaismäärästä, jos etuuden omistaja on yhtiö (lukuun ottamatta yhtymää), joka välittömästi omistaa vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön pääomasta;
  - b) 15 prosenttia osingon bruttomäärästä muissa tapauksissa.

Tämä kappale ei vaikuta yhtiön verottamiseen siitä voitosta, josta osinko maksetaan.

3. Sanonnalla "osinko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka on saatu osakkeista tai muista oikeuksista, jotka eivät ole saamisia ja jotka oikeuttavat voitto-osuuteen, samoin kuin muista yhtiöosuuksista saatua tuloa, jota sen valtion lainsäädännön mukaan, jossa voiton jakava yhtiö asuu, kohdellaan verotuksessa samalla tavalla kuin osakkeista saatua tuloa. Sanonta käsittää myös voitot, jotka jaetaan voittoon osallistumista koskevan yhteenliittymän perusteella ("associação em participação").

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva osinkoetuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta ja osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan määräyksiä.

5. Jos sopimusvaltiossa asuva yhtiö saa tuloa toisesta sopimusvaltiosta, tämä toinen valtio ei saa verottaa yhtiön maksamasta osingosta, paitsi mikäli osinko maksetaan tässä toisessa valtiossa asuvalle henkilölle tai mikäli osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tässä toisessa valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan eikä myöskään määrätä yhtiön jakamattomasta voitosta tällaisesta voitosta suoritettavaa veroa, vaikka maksettu osinko tai jakamaton voitto kokonaan tai osaksi koostuisi tässä toisessa valtiossa kertyneestä tulosta.

11 artikla

Korko

1. Korosta, joka kertyy sopimusvaltiosta ja joka maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.
2. Korosta voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos korkoetuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, vero ei saa olla suurempi kuin 10 prosenttia koron kokonaismäärästä.
3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä verotetaan sopimusvaltiosta kertyvästä korosta vain toisessa sopimusvaltiossa, jos koron maksaa tai korkoetuuden omistaja on sopimusvaltio, sen valtiollinen tai hallinnollinen osa tai paikallisviranomaisen, sopimusvaltion keskuspankki tai jonkin edellä mainitun virasto tai laitos.
4. Sanonnalla "korko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka saadaan kaikenlaatuisista saamisista riippumatta siitä, onko ne turvattu kiinteistökiinnityksellä vai ei, ja liittyykö niihin oikeus osuuteen velallisen voitosta vai ei. Sanonnalla tarkoitetaan erityisesti tuloa, joka saadaan valtion antamista arvopapereista, ja tuloa, joka saadaan obligaatioista tai debentureista, siihen luettuina tällaisiin arvopapereihin, obligatioihin tai debentureihin liittyvät agiomäärät ja voitot. Maksun viivästymisen johdosta suoritettavia sakkomaksuja ei pidetä korkona tätä artiklaa sovellettaessa.
5. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva korkoetuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta korko kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta ja koron maksamisen perusteena oleva saaminen tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan määräyksiä.
6. Koron katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta silloin, kun koron maksaja on tässä valtiossa asuva henkilö. Jos kuitenkin koron maksajalla, siitä riippumatta, asuuko hän sopimusvaltiossa tai ei, on sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka, jonka yhteydessä koron maksamisen perusteena oleva velka on syntynyt, ja korko rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa, koron katsotaan kertyvän siitä valtiosta, jossa kiinteä toimipaikka sijaitsee.
7. Jos koron määrä maksajan ja korkoetuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää koron maksamisen perusteena olevaan saamiseen nähden määrän, josta maksaja ja etuudenomistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, tämän artiklan määräyksiä sovelletaan vain viimeksi mainittuun määrään. Tämän määrän ylittävästä maksun osasta verotetaan tällaisessa tapauksessa kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan ja ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

12 artikla

Rojalti

1. Rojaltista, joka kertyy sopimusvaltiosta ja joka maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.
2. Rojaltista voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos rojaltietuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, vero ei saa olla suurempi kuin 5 prosenttia rojaltin kokonaismäärästä.
3. Sanonnalla "rojalti" tarkoitetaan tässä artiklassa kaikkia suorituksia, jotka saadaan korvauksena kirjallisen, taiteellisen tai tieteellisen teoksen (siihen luettuna elokuvafilmi sekä televisio- tai radiolähetyksessä käytettävä filmi tai nauha) tekijänoikeuden, patentin, tavaramerkin, mallin tai muotin, piirustuksen, salaisen kaavan tai valmistusmenetelmän käytöstä tai käyttöoikeudesta, taikka kokemusperäisestä teollis-, kaupallis- tai tieteellisluonteisesta tiedosta.
4. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva rojaltietuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta rojalti kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, ja rojaltin maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan määräyksiä.
5. Rojaltin katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta silloin, kun sen maksaja on tässä valtiossa asuva henkilö. Jos kuitenkin rojaltin maksajalla riippumatta siitä, asuuko hän sopimusvaltiossa vai ei, on sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka, jonka yhteydessä rojaltin maksamisen perusteena oleva velvoite on syntynyt, ja rojalti rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa, rojaltin katsotaan kertyvän siitä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka on.
6. Jos rojaltin määrä maksajan ja rojaltietuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää rojaltin maksamisen perusteena olevaan käyttöön, oikeuteen tai tietoon nähden määrän, josta maksaja ja rojaltietuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, tämän artiklan määräyksiä sovelletaan vain viimeksi mainittuun määrään. Tämän määrän ylittävistä maksun osasta verotetaan tällaisessa tapauksessa kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan ja ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

13 artikla

Luovutusvoitto

1. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa 6 artiklassa tarkoitetun ja toisessa sopimusvaltiossa sijaitsevan kiinteän omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.
2. Voitosta, joka saadaan sopimusvaltiossa olevalla yrityksellä toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Sama koskee tällaisen kiinteän toimipaikan luovutuksesta (erillisenä tai koko yrityksen mukana) saatua voittoa.

3. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa kansainväliseen liikenteeseen käytetyn laivan tai ilma-aluksen taikka tällaisen laivan tai ilma-aluksen käyttämiseen liittyvän irtaimen omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain tässä valtiossa.
4. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa sellaisten osakkeiden tai vastaavan osuuden luovutuksesta, joiden arvosta enemmän kuin 50 prosenttia suoraan tai välillisesti kertyy toisessa sopimusvaltiossa sijaitsevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.
5. Voitosta, joka saadaan muun kuin 1, 2, 3 ja 4 kappaleessa tarkoitetun omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttaja asuu.

14 artikla

Työtulo

1. Jollei 15, 17, 18 ja 19 artiklan määräyksistä muuta johdu, verotetaan palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa epäitsenäisestä työstä, vain tässä valtiossa, jollei työtä tehdä toisessa sopimusvaltiossa. Jos työ tehdään tässä toisessa valtiossa, työnteosta saadusta hyvityksestä voidaan verottaa siellä.
2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa tekemästään epäitsenäisestä työstä, vain ensiksi mainitussa valtiossa, jos:
  - a) saaja oleskelee toisessa valtiossa yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, enintään 183 päivää kahdentoista kuukauden ajanjakson aikana, joka alkaa tai päättyy kyseisen kalenterivuoden aikana, ja
  - b) hyvityksen maksaa sellainen työnantaja tai se maksetaan sellaisen työnantajan puolesta, joka ei asu toisessa valtiossa, ja
  - c) hyvitys ei rasita kiinteää toimipaikkaa, joka työnantajalla on toisessa valtiossa.
3. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä voidaan hyvityksestä, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen kansainväliseen liikenteeseen käyttämässä laivassa tai ilma-aluksessa tehdystä epäitsenäisestä työstä, verottaa tässä valtiossa.

15 artikla

Johtajanpalkkio

Johtajanpalkkiosta ja muusta sellaisesta suorituksesta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa asuvan yhtiön hallituksen tai hallintoneuvoston tai muun sellaisen toimielimen jäsenenä, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

16 artikla

Taiteilijat ja urheilijat

1. Tämän sopimuksen 7 ja 14 artiklan määräysten estämättä voidaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa viihdetaitelijana, kuten teatteri- tai elokuvanäyttelijänä, radio- tai televisiotaitelijana tahi muusikkona, taikka urheilijana, toisessa sopimusvaltiossa harjoittamastaan henkilökohtaisesta toiminnasta, verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Milloin tulo, joka saadaan viihdetaiteilijan tai urheilijan tässä ominaisuudessaan harjoittamasta henkilökohtaisesta toiminnasta, ei mene viihdetaiteilijalle tai urheilijalle itselleen, vaan toiselle henkilölle, voidaan tästä tulosta, 7 ja 14 artiklan määräysten estämättä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa viihdetaiteilija tai urheilija harjoittaa toimintaansa.

17 artikla

Eläkkeet

1. Jollei 18 artiklan 2 kappaleen määräyksistä muuta johdu, verotetaan eläkkeestä ja muusta samanluonteisesta hyvityksestä, joka maksetaan sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle aikaisemman epäitsenäisen työn perusteella, vain tässä valtiossa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä, ja jollei 18 artiklan 2 kappaleen määräyksistä muuta johdu, voidaan sopimusvaltion sosiaalivakuutuslainsäädännön tai sopimusvaltion järjestämän muun julkisen sosiaaliturvan mukaan toistuvasti tai kertakorvauksena maksettavasta eläkkeestä ja muusta etuudesta, tai elinkorosta, joka kertyy sopimusvaltiosta, verottaa tässä valtiossa.

3. Sanonnalla "elinkorko" tarkoitetaan tässä artiklassa vahvistettua rahamäärää, joka toistuvasti maksetaan luonnolliselle henkilölle vahvistettuina ajankohtina joko henkilön elinkautena tai yksilöitynä taikka määritettävissä olevana aikana ja joka perustuu velvoitukseen toimeenpanna maksut täyden raha- tai rahanarvoisen suorituksen (muun kuin tehdyn työn) vastikkeeksi.

Elinkoron katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta, mikäli tällaiseen tuloon liittyvät vakuutusmaksut tai maksut täyttävät verohuojennuksen edellytykset tässä valtiossa.

18 artikla

Julkinen palvelus

1. Palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltio tai sen valtiollinen tai hallinnollinen osa tai julkisyhteisö tai paikallisviranomainen maksaa luonnolliselle henkilölle työstä, joka tehdään tämän valtion tai osan tai yhteisön tai viranomaisen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa. Tällaisesta palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain toisessa sopimusvaltiossa, jos työ tehdään tässä valtiossa ja henkilö asuu tässä valtiossa, ja

a) hän on tämän valtion kansalainen; tai

b) hänestä ei tullut tässä valtiossa asuvaa ainoastaan tämän työn tekemiseksi.

2. Eläkkeestä ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltio tai sen valtiollinen tai hallinnollinen osa tai julkisyhteisö tai paikallisviranomainen maksaa tai joka maksetaan niiden perustamista rahastoista, luonnolliselle henkilölle työstä, joka on tehty tämän valtion tai osan tai yhteisön tai viranomaisen palveluksessa, verotetaan 1 kappaleen määräysten estämättä vain tässä valtiossa. Tällaisesta eläkkeestä ja muusta sellaisesta hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain toisessa sopimusvaltiossa, jos henkilö asuu tässä valtiossa ja on tämän valtion kansalainen.

3. Tämän sopimuksen 14, 15, 16 ja 17 artiklan määräyksiä sovelletaan palkkaan, eläkkeeseen ja muuhun sellaiseen hyvitykseen, joka maksetaan sopimusvaltion tai sen valtiol-

lisen tai hallinnollisen osan tai julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen harjoittaman liiketoiminnan yhteydessä tehdystä työstä.

19 artikla
Opiskelijat

Rahamääristä, jotka opiskelija tai liikealan harjoittelija, joka asuu tai välittömästi ennen oleskeluaan sopimusvaltiossa asui toisessa sopimusvaltiossa ja joka oleskelee ensiksi mainitussa valtiossa yksinomaan koulutuksensa tai harjoittelunsa vuoksi, saa elustaan, koulutustaan tai harjoitteluaan varten, ei veroteta tässä valtiossa, edellyttäen, että rahamäärät kertyvät tämän valtion ulkopuolella olevista lähteistä.

20 artikla
Muu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja jota ei käsitellä tämän sopimuksen edellisissä artikloissa, verotetaan vain tässä valtiossa, riippumatta siitä, mistä tulo kertyy.
2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta tuloon, joka on muuta kuin 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettua kiinteästä omaisuudesta saatua tuloa, jos sopimusvaltiossa asuva tulon saaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, ja tulon maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan määräyksiä.
3. Jos 1 kappaleessa tarkoitetun tulon määrä 1 kappaleessa tarkoitetun henkilön ja muun henkilön välisen tai heidän molempien ja kolmannen henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää määrän (jos sellainen on), josta heidän välillään olisi sovittu, jollei tällaista suhdetta olisi, tämän artiklan määräyksiä sovelletaan vain viimeksi mainittuun määrään. Tämän määrän ylittävistä tulon osasta verotetaan tällaisessa tapauksessa kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan ja ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

IV LUKU
KAKSINKERTAISEN VEROTUKSEN POISTAMISMENETELMÄT

21 artikla
Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen

1. Portugalissa kaksinkertainen verotus poistetaan seuraavasti:
  - a) Milloin Portugalissa asuva henkilö saa tuloa, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa Suomessa, Portugalin on vähennettävä tämän henkilön tulosta kannettavasta verosta Suomessa maksettua tuloveroa vastaava määrä. Tällainen vähennys ei kuitenkaan saa ylittää sitä tuloveron osaa, joka laskeaan ennen vähennyksen antamista ja joka kohdistuu tuloon, josta voidaan verottaa Suomessa;
  - b) Jos Portugalissa asuvan henkilön tulo on tämän sopimuksen määräysten mukaan vapautettu verosta Portugalissa, Portugali voi kuitenkin tämän henkilön muusta

tulosta suoritettavan veron määrää määrätessään ottaa lukuun verosta vapautetun tulon.

2. Jollei Suomen lainsäädännöstä, joka koskee kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamista, muuta johdu (sikäli kuin tämä lainsäädäntö ei vaikuta tässä esitettyyn yleiseen periaatteeseen), kaksinkertainen verotus poistetaan Suomessa seuraavasti:
  - a) Milloin Suomessa asuva henkilö saa tuloa, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa Portugalissa, Suomen on, jollei b) kohdan määräyksistä muuta johdu, vähennettävä tämän henkilön Suomen verosta Portugalin lain mukaan ja sopimuksen mukaisesti maksettua Portugalin veroa vastaava määrä, joka lasketaan saman tulon perusteella kuin minkä perusteella Suomen vero lasketaan;
  - b) Osinko, jonka Portugalissa asuva yhtiö maksaa Suomessa asuvalle yhtiölle, vapautetaan Suomen verosta, jos saaja välittömästi hallitsee vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön äänimäärästä;
  - c) Jos Suomessa asuvan henkilön tulo on sopimuksen määräyksen mukaan vapautettu verosta Suomessa, Suomi voi kuitenkin määrätessään tämän henkilön muusta tulosta suoritettavan veron määrää ottaa lukuun verosta vapautetun tulon.
3. Jos sopimusvaltiossa asuva henkilö saa tuloa, josta 17 artiklan 2 kappaleen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, tämän toisen valtion on tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen estämättä myönnettävä tämän henkilön tulosta kannettavasta verosta vähennyksenä määrä, joka vastaa ensiksi mainitussa valtiossa maksettua tulosta kannettua veroa. Vähennys ei kuitenkaan saa ylittää sitä tulosta kannettavan veron osaa, joka lasketaan ennen vähennyksen antamista ja kohdistuu tuloon, josta voidaan verottaa ensiksi mainitussa valtiossa.

V LUKU ERITYISET MÄÄRÄYKSET

22 artikla *Syrjintäkielto*

1. Sopimusvaltion kansalainen ei toisessa sopimusvaltiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi tämän toisen valtion kansalainen samoissa, erityisesti asuinpaikkaa koskevissa olosuhteissa joutuu tai saattaa joutua. Tämän sopimuksen 1 artiklan määräysten estämättä tätä määräystä sovelletaan myös henkilöön, joka ei asu sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.
2. Verotus, joka kohdistuu sopimusvaltiossa olevalla yrityksellä toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan, ei tässä toisessa valtiossa saa olla epäedullisempi kuin verotus, joka kohdistuu tässä toisessa valtiossa olevaan samanlaista toimintaa harjoittavaan yritykseen. Tämän määräyksen ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota myöntämään toisessa sopimusvaltiossa asuville henkilöille sellaisia henkilökohtaisia verovähennyksiä ja -vapauksia sekä veronalennuksia siviilisäädyn tai perheen huoltovelvollisuuden perusteella, joita sopimusvaltio myöntää siinä valtiossa asuville henkilöille.

3. Muussa kuin sellaisessa tapauksessa, jossa 9 artiklan 1 kappaleen, 11 artiklan 7 kappaleen, 12 artiklan 6 kappaleen tai 20 artiklan 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan, ovat korko, rojalti ja muu maksu, jotka sopimusvaltiossa oleva yritys suorittaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, vähennyskelpoisia tämän yrityksen verotettavaa tuloa määrättäessä samoin ehdoin kuin maksu ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle.

4. Sopimusvaltiossa oleva yritys, jonka pääoman toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö tai siellä asuvat henkilöt välittömästi tai välillisesti joko kokonaan tai osaksi omistavat tai jota he tällä tavoin kontrolloivat, ei ensiksi mainitussa valtiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi ensiksi mainitussa valtiossa oleva muu samanlainen yritys joutuu tai saattaa joutua.

5. Tämän sopimuksen 2 artiklan määräysten estämättä tämän artiklan määräyksiä sovelletaan kaikenlaatuisiin veroihin.

23 artikla

Keskinäinen sopimusmenettely

1. Jos henkilö katsoo, että sopimusvaltion tai molempien sopimusvaltioiden toimenpiteet johtavat tai tulevat johtamaan hänen osaltaan verotukseen, joka on tämän sopimuksen määräysten vastainen, hän voi, näiden valtioiden sisäisessä lainsäädännössä olevista oikeusturvakeinoista riippumatta, saattaa asiansa sen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi, jossa hän asuu tai, jos kyseessä on 22 artiklan 1 kappaleen soveltaminen, jonka kansalainen hän on. Asia on saatettava käsiteltäväksi kolmen vuoden kuluessa ensimmäisestä sitä toimenpidettä koskevasta ilmoituksesta, joka aiheuttaa sopimuksen määräysten vastaisen verotuksen.

2. Jos toimivaltainen viranomaisen havaitsee huomautuksen perustelluksi, mutta ei itse voi saada aikaan tyydyttävää ratkaisua, viranomaisen on pyrittävä toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan asia sopimussenvastaisen verotuksen välttämiseksi. Tehty sopimus pannaan täytäntöön sopimusvaltioiden sisäisessä lainsäädännössä olevista aikarajoista riippumatta.

3. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan sopimuksen tulkinnassa tai soveltamisessa syntyvät vaikeudet tai epätie-toisuutta aiheuttavat kysymykset.

4. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat olla suoraan yhteydessä toisiinsa myös sellaisessa yhteisessä toimikunnassa, joka koostuu niistä tai niiden edustajista, päästäkseen sopimukseen edellä olevissa kappaleissa tarkoitettussa merkityksessä.

24 artikla

Tietojen vaihtaminen

1. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava keskenään sellaisia tietoja, jotka ovat ennalta katsottuna olennaisia tämän sopimuksen määräysten soveltamiseksi tai sopimusvaltioiden tai niiden valtiollisten tai hallinnollisten osien tai paikallisviranomaisten lukuun määrättäviä kaikenlaatuksia veroja koskevan sisäisen lainsäädännön hallinnoimiseksi tai toimeenpanemiseksi, mikäli tämän lainsäädännön perusteella tapah-

tuva verotus ei ole tämän sopimuksen vastainen. Sopimuksen 1 ja 2 artikla eivät rajoita tietojen vaihtamista.

2. Sopimusvaltion 1 kappaleen perusteella vastaanottamia tietoja on käsiteltävä salaisina samalla tavalla kuin tämän valtion sisäisen lainsäädännön perusteella saatuja tietoja ja niitä saadaan ilmaista vain henkilöille tai viranomaisille (niihin luettuina tuomioistuimet ja hallintoelimet), jotka määräävät tai perivät 1 kappaleessa mainittuja veroja tai käsittelevät näitä veroja koskevia syytteitä tai valituksia, taikka valvovat edellä mainittuja toimia. Näiden henkilöiden tai viranomaisten on käytettävä tietoja vain näihin tarkoituksiin. Ne saavat ilmaista tietoja julkisessa oikeudenkäynnissä tai tuomioistuimen ratkaisuisissa. Edellä olevan estämättä sopimusvaltion saamia tietoja voidaan käyttää muihin tarkoituksiin, kun näitä tietoja voidaan käyttää näihin muihin tarkoituksiin molempien valtioiden lainsäädännön mukaan ja tietoja antavan valtion toimivaltainen viranomainen antaa luvan tällaiseen käyttöön.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräysten ei missään tapauksessa katsota velvoittavan sopimusvaltiota:

- a) ryhtymään hallintotoimiin, jotka poikkeavat tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännöstä ja hallintokäytännöstä;
- b) antamaan tietoja, joita tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan tai säännönmukaisen hallintomenettelyn puitteissa ei voida hankkia;
- c) antamaan tietoja, jotka paljastaisivat liikesalaisuuden taikka teollisen, kaupallisen tai ammatillisen salaisuuden tai elinkeinotoiminnassa käytetyn menettelytavan, taikka tietoja, joiden paljastaminen olisi vastoin yleistä järjestystä (*ordre public*).

4. Jos sopimusvaltio pyytää tietoja tämän artiklan mukaisesti, toisen sopimusvaltion on käytettävä tietojenhankintakeinojaan pyydettyjen tietojen hankkimiseksi, vaikka tämä toinen valtio ei ehkä tarvitsekaan näitä tietoja omiin verotuksellisiin tarkoituksiinsa. Edelliseen lauseeseen sisältyvää velvollisuutta koskevat 3 kappaleen rajoitukset, mutta näiden rajoitusten ei milloinkaan voida katsoa sallivan sitä, että sopimusvaltio kieltäytyy antamasta tietoja vain sen vuoksi, että ne eivät sen osalta koske kansallista etua.

5. Tämän artiklan 3 kappaleen määräysten ei voida milloinkaan katsoa sallivan sitä, että sopimusvaltio kieltäytyy antamasta tietoja vain sen vuoksi, että tiedot ovat pankin, muun rahoituslaitoksen, välittäjän tai edustajan tai uskotun miehen hallussa tai ne koskevat omistussosuuksia henkilössä.

25 artikla

Diplomaattisen edustuston ja konsuliedustuston jäsenet

Tämä sopimus ei vaikuta niihin verotusta koskeviin erioikeuksiin, jotka kansainvälisen oikeuden yleisten sääntöjen tai erityisten sopimusten määräysten mukaan myönnetään diplomaattisten edustustojen tai konsuliedustustojen jäsenille.

VI LUKU LOPPUMÄÄRÄYKSET

26 artikla *Voimaantulo*

1. Tämä sopimus tulee voimaan kolmekymmentä päivää sen diplomaattista tietä kirjallisesti tehdyn myöhemmän ilmoituksen vastaanottoajankohdan jälkeen, joka välittää tiedon kunkin sopimusvaltion voimaantuloa varten edellytettyjen sisäisten menettelyjen loppuunsaattamisesta.

2. Sopimuksen määräyksiä sovelletaan:

a) Portugalissa:

- 1) lähteellä pidätettävien verojen osalta, jos ne aiheuttava tapahtuma esiintyy sopimuksen voimaantuloajankohtaa lähinnä seuraavan tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen; ja
- 2) muiden verojen osalta, tuloon, joka kertyy verovuonna, joka alkaa sopimuksen voimaantuloajankohtaa lähinnä seuraavan tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

b) Suomessa:

- 1) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sopimuksen voimaantulovuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;
- 2) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sopimuksen voimaantulovuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

3. Suomen hallituksen ja Portugalin hallituksen välillä tulon ja omaisuuden kaksinkertaisen verotuksen estämiseksi Helsingissä 27 päivänä huhtikuuta 1970 tehtyä sopimusta (jäljempänä "vuoden 1970 sopimus") lakataan soveltamasta niihin veroihin, joihin tätä sopimusta 2 kappaleen määräysten mukaan sovelletaan. Vuoden 1970 sopimus lakkaa olemasta voimassa sinä viimeisenä ajankohtana, jona sitä edellä olevien tämän kappaleen määräysten mukaan sovelletaan.

4. Vuoden 1970 sopimuksen 18 artiklan määräysten soveltamista jatketaan, tämän artiklan 2 ja 3 kappaleen määräysten estämättä, kolmannen tämän sopimuksen voimaantulon jälkeisen kalenterivuoden loppuun asti, mutta vain jos vuoden 1970 sopimuksen 18 artiklan mukainen tulo on veronalaista siinä sopimusvaltiossa, jossa tällaisen tulon saaja asuu.

27 artikla *Voimassaoloaika ja päättyminen*

1. Tämä sopimus on voimassa rajoittamattoman ajan.

2. Viiden vuoden alkuajanjakson kuluttua kumpikin sopimusvaltio voi irtisanoa sopimuksen ilmoittamalla siitä diplomaattista tietä kirjallisesti ennen kuluva kalenterivuoden heinäkuun ensimmäistä päivää.
3. Irtisanomistapauksessa sopimuksen soveltaminen lakkaa:
  - a) Portugalissa:
    - 1) lähteellä pidätettävien verojen osalta, milloin ne aiheuttava tapahtuma esiintyy ilmoituksen antamisvuotta lähinnä seuraavan tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen; ja
    - 2) muiden verojen osalta, tuloon, joka kertyy verovuonna, joka alkaa ilmoituksen antamisvuotta lähinnä seuraavan tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;
  - b) Suomessa:
    - 1) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan ilmoituksen antamisvuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen; ja
    - 2) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään ilmoituksen antamisvuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Brysselissä _____ päivänä marraskuuta 2016 kahtena suomen-, portugalin- ja englanninkielisenä alkuperäiskappaleena kaikkien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset. Sopimuksen tekstiä koskevien tulkintaerimielisyyksien esiintyessä englanninkielinen teksti on ratkaiseva.

Suomen tasavallan puolesta:

Portugalin tasavallan puolesta:

PÖYTÄKIRJA
SUOMEN TASAVALLAN JA PORTUGALIN TASAVALLAN VÄLILLÄ
TEHTYYN SOPIMUKSEEN TULOVEROJA KOSKEVAN
KAKSINKERTAISEN VEROTUKSEN VÄLTTÄMISEKSI
JA VERON KIERTÄMISEN ESTÄMISEKSI

Allekirjoitettaessa sopimusta Suomen tasavallan ja Portugalin tasavallan välillä tulo-veroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi (jäljempänä "sopimus") allekirjoittaneet ovat sopineet siitä, että seuraavat määräykset ovat sopimuksen olennainen osa:

1. Oikeus sopimuksen etuihin

- a) Sopimuksen määräyksiä ei pidä tulkita niin, että ne estäisivät sopimusvaltiota soveltamasta sisäisessä lainsäädännössään säädettyjä anti-avoidance-määräyksiä;
- b) Sopimuksessa tarkoitettuja etuja ei pidä myöntää sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, joka ei ole toisesta sopimusvaltiosta saadun tulon etuudenomistaja;
- c) Sopimuksen määräyksiä ei pidä soveltaa, jos tulon maksamisen perusteena olevan omaisuuden tai oikeuden luomiseen tai siirtämiseen osallisen henkilön pääasiallisena tarkoituksena tai yhtenä pääasiallisista tarkoituksista on saada etua näistä määräyksistä tällaisen luomisen tai siirtämisen avulla.

2. Sopimuksen soveltamistapa

Sopimusvaltiot voivat sopia sopimuksen soveltamistavasta.

3. Koko sopimus

Sopimuksessa käytetyn sanonnan "julkisyhteisö" katsotaan tarkoittavan mitä tahansa sopimusvaltion lainsäädännön luomaa luonteeltaan julkista oikeudellista yhteenliittymää, jossa ainoastaan tämä valtio itse tai sen valtiollinen tai hallinnollinen osa tai paikallisviranomainen on osakkaana.

4. Sopimuksen 11 artiklan 3 kappale

Katsotaan, että sopimuksen 11 artiklan 3 kappaletta on sovellettava myös seuraaviin yksiköihin niin kauan kuin Suomen valtio omistaa suoraan tai välillisesti 95 prosenttia tai enemmän sen pääomasta:

- a) Teollisen yhteistyön rahaston (Finnfund);
- b) Finnvera;
- c) Suomen Vientiluotto.

5. Sopimuksen 14 artiklan 2 kappale

Katsotaan, että sopimuksen 14 artiklan 2 kappaletta ei pidä soveltaa hyvitykseen, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa tehdystä työstä ja

jonka maksaa sellainen työnantaja tai joka maksetaan sellaisen työnantajan puolesta, joka ei asu tässä toisessa valtiossa, jos:

- a) saaja suorittaa tämän työn aikana palveluja muulle henkilölle kuin työnantajalle ja tämä henkilö suoraan tai välillisesti valvoo, ohjaa tai kontrolloi tapaa, jolla palvelut suoritetaan, ja;
- b) palvelut ovat olennainen osa tämän henkilön harjoittamaa liiketoimintaa.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan.

Tehty Brysselissä   päivänä marraskuuta 2016 kahtena suomen-, portugalin- ja englanninkielisenä alkuperäiskappaleena kaikkien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset. Sopimuksen tekstiä koskevien tulkintaerimielisyyksien esiintyessä englanninkielinen teksti on ratkaiseva.

Suomen tasavallan puolesta:

Portugalin tasavallan puolesta: